

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010712
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712010712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariany Philadelphiovej a prísediacich Viery Vajsovej a Soni Buchanovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2015, v trestnej veci obžalovaného Miroslava Baláža, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku súd

obžalovaného F. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom Zvolen, J. P.Š. Č.. X, t. č. bez pracovného pomeru

o s l o b d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 3Pv 654/07 zo dňa 25.09.2012 pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/

v dobe od 24.02.2007 do 07.03.2007 v meste Zvolen, okres Zvolen postupne pod zámienkou, že pracuje v stavebnej firme vo Zvolene, chýba mu materiál a potrebuje požičať chýbajúce finančné prostriedky na materiál, vylákal od P. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., F. XXXX sumu 7.302,66 /220.000,- Sk/ a od P. C. ml., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Zvolen, F. XXXX sumu 630,68 € /19.000,- Sk/ s tým, že im požičané finančné prostriedky vráti v dohodnutej lehote, čo však nesplnil a tak ich uviedol do omylu a spôsobil škodu P. C. st. vo výške X.XXX,XX € a P. C. F. vo výške XXX,XX €.,

2/

dňa 26.03.2007 v meste Zvolen, okres Zvolen presvedčil P. C., Z.. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. - F. Č.. XXXX, aby podpísal kúpnu zmluvu týkajúcu sa prevodu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX A.atastrálny úrad Banská Bystrica, Správa katastra Zvolen, katastrálne územie F. T. to rekreačnej chatky súp. Č.. XXXX postavenej na parcele č. 1792ú178 vo vlastníctve P.Z. C. Q.. za kúpnu cenu 21.576,05 € /650.000,- Sk/, pod zámienkou, že na základe uzavretia zmluvy bude môcť P. C. Q.. vrátiť peniaze, ktoré mu bol dlžný a že ku reálnemu prevodu nehnuteľností v skutočnosti nedôjde, pričom už pri podpise zmluvy vedel, že túto ústnu dohodu s P. C. Q.. nedodrží a následne dňa 27.03.2007 podal na Správu katastra Zvolen návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorý bol Správou katastra Zvolen povolený dňa 05.04.2007, pričom P. C. Q.. žiadne finančné prostriedky z titulu prevodu vlastníckeho práva nevyplatil a spôsobil mu škodu vo výške 21.576,05 € /650.000,- Sk/, - teda celkovo v bode 1/, 2/ spôsobil škodu vo výške 29.509,39 €.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, súd poškodených dedičov po P. C. Q., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, P. C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., F. XXXX, M. C., Z.. XX.XX.XXXX, trvale bytom

I., F. XXXX, Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., F. XXXX, a G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., F. XXXX, odkazuje s ich nárokmi na náhradu škody na konanie v občiansko-právnych veciach.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 1T/177/2012-399 zo dňa 31.03.2014 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Prostredníctvom svojho obhajcu podal obžalovaný odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením sp. zn. 3To/100/2014 zo dňa 03.12.2014 napadnutý prvostupňový rozsudok zrušil a vec okresnému súdu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Zároveň okresnému súdu uložil povinnosť objasniť, či sa žalovaný skutok stal, či vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu a či tento skutok spáchal obžalovaný. Pokiaľ by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nie je možné dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. To isté platí v situácii, keď do úvahy pripadá aj iný priebeh skutkového deja než bolo pôvodne súdom ustálené. S prihliadnutím k tomu mal tunajší súd povinnosť opätovne preveriť obhajobu obžalovaného a v prípade, že by ho súd uznal vinným, vysporiadať sa aj s odvolaním okresného prokurátora. Taktiež mal okresný súd zväžiť zákonnosť výsluchu poškodeného vykonaného pred vznesením obvinenia obžalovanému a posúdiť, či tento nebol uskutočnený v rozpore s princípmi kontradiktórnosti.

Okresný súd viazaný pokynmi a právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v odôvodnení uznesenia sp. zn. 3To/100/2014 vykonal na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.10.2015 a 18.11.2015 úkony a hodnotenia vykonaných dôkazov nariadené rozhodnutím odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. poriadku).

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.10.2015 samosudca vyzval strany konania, či majú návrhy na doplnenie dokazovania, pričom žiadna zo strán takéto návrhy nemala, súd sa preto zaoberal vyjadrením obhajcu obžalovaného týkajúcim sa úkonov vykonaných pred vznesením obvinenia a pochybeniami s tým súvisiacimi a na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2015 boli prednesené záverečné reči strán trestného konania.

Samosudca ešte pred rozhodnutím krajského súdu o zrušení rozsudku súdu I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka-poškodeného P. C. ml., výpoveďami ďalších svedkov, čítaním zápisnice o výsluchu zosnulého poškodeného P. C. st. a ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, spolu s obsahom vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen, ČVS:ORP-373/OEK-ZV-2007.

Obžalovaný F. B. spáchanie žalovaných skutkov poprel. Uviedol, že od poškodených si žiadne peniaze nepožičal a dokazoval, že tvrdenia uvedené vo výroku tohto rozsudku poškodenými sú len ich výmyslom, najmä poškodeného P. C. ml., ktorý chcel vylákať peniaze od svojho otca P. C. st. na úhradu vlastných dlhov. Objasňoval, že P. C. ml. ho požiadal o to, aby si od P. C. st. požičal peniaze, ktorými by poškodený P. C. ml. splatil svoje dlhy v krčme, kde prehral veľkú finančnú hotovosť. Obžalovaný nepoprel, že bol v krčme spolu s robotníkmi, ktorých zamestnával, pričom v tejto bol aj P. C. ml. a to spolu s D. X.. Nepoprel, že sa s C. ml. rozprával a práve z jeho aktivity vzišla ponuka na predaj chaty. Neskôr obaja C. prišli za ním domov s tým, aby si túto chatu išiel pozrieť, potom odišli. Následne spolu aj s V. B. išli predmetnú chatu pozrieť, a to vozidlom obžalovaného (Alfa Romeo). Pri chate ich čakal C. st. a ešte predtým o ich návšteve telefonicky informoval C. F... Takto všetci štyria chatu prezerali, C. navrhli kúpnu cenu vo výške 1 milión Sk, pričom V. B. po celý čas stál vedľa obžalovaného. Nikto iní tam prítomní nebol. Práve poškodený P. C. ml. požadoval, aby kúpna zmluva bola vyhotovená v kancelárii pani Z., pretože táto pre ich rodinu už v minulosti predávala byt. Pani Novotná aj kúpnu zmluvu vypracovala a to na podnet obžalovaného. Obžalovaný dokazoval, že dovtedy túto nepoznal. Následne kontaktoval Jána C. F.. s tým, že je potrebné kúpnu zmluvu podpísať pred notárom. Takto ho pán C. st. čakal na moste (ako sa ide na priehradu vo Zvolene), kde prišiel sám a k notárke potom vozidlom obžalovaného išli spoločne. Vo vozidle bol aj V. B., pričom pán C. st. sedel vpredu vedľa vodiča (obžalovaného) a X. B. sedel vzadu. Takto vo vozidle na malej stanici pred notárskym úradom pánovi C. Q.. obžalovaný vyplatil kúpnu cenu v celosti, t.j. v sume 650.000,- Sk. Nevedel už vzhľadom na odstup času uviesť, či peniaze boli v niečom zabalené. Pán C. st. si tieto prepočítal a uložil do tašky. Pri tomto prepočítaní peňazí bol vo vozidle prítomný aj V. B.. Následne obžalovaný s C. st. išli k notárke. Po podpísaní kúpnej zmluvy obžalovaný pána C. st. odviezol na miesto, odkiaľ ho vzal (na most). Peniaze na výplatu kúpnej ceny mal od matky, ktorá mu opakovane peniaze poskytovala s poukazom, že jeho matka obvykle máva doma peniaze v

hotovosti. V danom prípade matka mala v tomto období peniaze doma aj z poskytnutého jej úveru z banky (VUB - zmluva o úvere). Pokiaľ v úvode svojej výpovede vypovedal, že ho o pôžičku požiadal C. ml., potvrdil pôžičku vo výške 114.000,- Sk z dôvodu, aby mu pomohol pri jeho dlhoch a s poukazom na to, že nemal vedomosť o tom, že C. ml. bol až taký veľký hráč na automatoch. Rovnako ozrejmil ich vzájomný vzťah tým, že spolu chodili na základnú školu, preto sa poznali dlhé roky. I napriek uvedenému poprel, že by si bol on pre svoje potreby peniaze požičiaval. Poprel, že by bol C. nejakým spôsobom nútil k vystaňovaniu sa z chaty, naopak dokazoval, že tieto tvrdenia C. ml. sú výmysly. Vypovedal, že neskôr sa stretol s C. ml. a rozprávali sa o termíne vystaňovania sa z chaty, pričom ich dohoda znela tak, že keď si dajú veci do poriadku, tak sa vystaňujú. Presný dátum si neurčili. Keďže uvedený stav už trval dlho, obžalovaný C. vyzval, aby sa vystaňovali. Pokiaľ aj C. ml. uvádzal, že sa sťahovať nechceli, poukázal na to, že práve Q. C. ml. vo Zvolene a aj v Banskej Bystrici hľadali byt do prenájmu, takto byty spoločne obhliadali a to na základe inzerátov.

Na hlavnom pojednávaní po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného poukazoval na nezákonnosť vznesenia obvinenia v tejto trestnej veci, čo zakladá neodstrániteľnú vadu konania, z dôvodu ktorej sú všetky po tom nasledujúce procesné úkony nezákonné a nezákonná je aj samotná obžaloba. Zdôrazňoval, že na vznesenie obvinenia obžalovanému dala dňa 25.06.2010 záväzný pokyn prokurátorka, ktorá následne dňa 14.10.2010 rozhodovala o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pričom túto zamietla. Takýto postup je podľa názoru obhajoby v rozpore s ustanovením § 198 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, nakoľko o takejto sťažnosti mal konať a rozhodnúť nadriadený prokurátor, čo v danom prípade jednoznačne splnené nebolo. Uvedeným postupom prokurátorky došlo podľa názoru obhajcu k prekročeniu jej právomoci a došlo ním aj k závažnému porušeniu zásady stíhania a obvinenia len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom, ako aj k porušeniu práva na obhajobu obžalovaného. Z tohto dôvodu žiadala obhajoba oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, v zmysle § 285 ods. 1 písm. a/ resp. b/ Tr. poriadku.

Svedok - poškodený P. C. ml., ktorý uviedol, že s obžalovaným sa síce pozná od základnej školy, boli kamaráti, no nie až taký dobrí. Dokazoval, že v marci 2007 bol v krčme s D. X., kde stretol obžalovaného. Spolu si dali pivo, rozprávali sa o tom, kto ako žije. Keď poškodený obžalovanému uviedol, že býva v dome, ktorý dokončujú, obžalovaný mu ponúkol lacnejší stavebný materiál (jadrovú omietku 28 vriec, stierku 10 vedier 15 kg, všetko za sumu 32.000,- Sk, ktoré mu aj svedok zaplatil). Medzitým ho obžalovaný požiadal o pôžičku, keď mu takto otec požičal najskôr 73.000,- Sk, o čom svedčia výbery z banky. Keďže otcovi P. C. st. svedok garantoval, že obžalovaného pozná, že ide o serióznu osobu, ktorej by mali tieto peniaze požičať, otec túto sumu vybral z banky a túto obžalovanému požičali. O pôžičke však nespísali žiadnu zmluvu, táto bola len ústna a prítomní pri tom boli len svedok, jeho otec a obžalovaný. Obžalovaný sa zaviazal túto vrátiť do mesiaca. Následne však obžalovaný opäť požadoval od svedka ďalšiu pôžičku, pričom mu svedok požičal 19.000,- Sk (12.000,- vybral z účtu v banke a 7.000,- mal v hotovosti doma) a otec P. C. st. sumu 90.000,- Sk (ktorú vybral z účtu v banke), pričom ohľadom požičania peňazí po druhý krát už spísali zmluvu, pričom do tejto zmluvy o pôžičke nezahrnuli aj tú prvú požičanú sumu a to preto, že obžalovanému dôverovali. Keď spísali zmluvu o pôžičke, do tejto zahrnuli pôžičku v sume 90.000,- Sk, plus 5.000,- Sk od otca a sumu 19.000,- Sk od svedka (t.j. spolu 114.000,- Sk). Obžalovanému C. Q.t. ešte ďalej požičal aj sumu 89.000,- Sk (ktorú rovnako vybral z účtu v banke, plus 4.000,- Sk a sumu 5.000,- Sk mal v hotovosti doma). Takto v celosti obžalovanému on požičal sumu 19.000,- Sk a otec sumu 252.000,- Sk, od ktorej bola odpočítaná suma za materiál vo výške 32.000,- Sk, t.j. otec v sume 220.000,- Sk. Pokiaľ išlo o peniaze požičané po druhý krát, tieto obžalovanému odovzdali v deň podpisu tejto zmluvy o pôžičke, pričom podpisy overila notárka O. vo Zvolene. Takto to bolo aj s treťou pôžičkou pre obžalovaného vo výške 89.000,- Sk, ktorú svedok vybral z účtu jeho otca a s jeho súhlasom. Dokazoval, že obžalovaný ich omámil sladkými rečami, mal im poskytnúť stavebný materiál. Nikto iný pri odovzdávaní peňazí, než oni traja (obžalovaný, svedok, jeho otec a to vo vozidle obžalovaného raz pred Poľanou, druhý krát na parkovisku za Poľanou a tretí krát vedľa zámku), prítomný nebol. Podotkol, že nemal vedomosť o tom, že medzi veriteľom a dlžníkom má byť dojednaná aj lehota vrátenia pôžičky, preto sa na presnom dni vrátenia s obžalovaným nedohodli, len obžalovanému svedok povedal, aby peniaze vrátil čo najskôr. Aj keď svedok obžalovaného urgoval s vrátením pôžičky, tento sa vždy na niečo vyhováral. Svedok poprel, že by vôbec niekedy a to ani v čase skutku, bol hráčom na automatoch a už vôbec na nich neprehral vysokú sumu.

Následne obžalovaný svedka telefonicky kontaktoval ohľadom osobných údajov jeho otca P. C. st. (dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu) a čísla účtu v banke s uvedením dôvodu, že tieto údaje potrebuje na to, aby im mohol vrátiť peniaze, že ich vráti do týždňa. Keďže sa tak nestalo, opäť ho svedok telefonicky urgoval, pričom obžalovaný sa vyhováral s tým, že peniaze odoslal, potom, že banka peniaze zadržiava a opäť požadoval otcove osobné údaje, ktoré mu svedok znovu poskytol.

Potom obžalovaný telefonicky požiadal M. C. - sestru svedka, aby poslala otca, že po tomto príde a pôjdu spolu previesť peniaze. Svedok dokazoval, že takto obžalovaný jeho otca odlákal, otec bol pri podpise u notára sám a keď sa vrátil domov, nevedel rodine vysvetliť, čo podpisoval, ale uviedol im, že obžalovaný ho uisťoval, že všetko bude v poriadku a preto si myslel, že podpisoval nejaké listiny ohľadom vrátenia mu peňazí. Potom svedok ďalej urgoval obžalovaného na vrátenie peňazí, ktorý peniaze nevracal. Až 03. 05. 2007 sa dohodli, že sa stretnú na sídlisku Sekier vo vozidle obžalovaného. Takto sa aj stalo, svedok si v tento deň prisadol do vozidla k obžalovanému, pričom v aute nikto iný nebol a išli na benzínovú stanicu za E. s tým, že sa idú najesť. Po tom, čo sa najedli svedkovi obžalovaný ukázal listiny s uvedením, že čo oni od neho vlastne požadujú, keď im vlastne nie je nič dlžný. Svedkovi ukázal kúpno-predajnú zmluvu znejúcu na kúpnu cenu 650.000,- Sk, predmetom ktorej bola chata, v ktorej celá rodina C. B.ývala, tiež mu ukázal list vlastníctva. Až vtedy si svedok uvedomil, že aké listiny u notára jeho otec podpisoval. Vtedy mu aj obžalovaný povedal, že pokiaľ nepristúpia na jeho podmienky, dá ich z chaty vysťahovať. Jednou z podmienok bolo podpísanie dokladu o vrátení pôžičky a takto svedok podpísal vrátenie pôžičky v sume 114.000,- Sk u notárky v Banskej Bystrici, kde ho vzal obžalovaný a to i napriek tomu, že v skutočnosti k vráteniu peňazí nedošlo. Svedok vysvetlil, že tak učinil z dôvodu, že mal strach z vysťahovania celej rodiny z chaty. Pokiaľ vo svojej výpovedi uvádzal dátum tohto stretnutia ako deň 10. 05. 2007 a podpis na doklade o vrátení pôžičky je zo dňa 03. 05. 2007, na hlavnom pojednávaní svedok vysvetlil, že vzhľadom na odstup času si už presne na dátumy nepamätá. Keď prišiel domov o uvedenom rodine povedal a spolu so sestrou M. a otcom išli podať na obžalovaného trestné oznámenie.

Svedok dokazoval, že nikdy jeho rodina predmetnú chatu predať nechcela, že obžalovaný nikdy nebol u nich z dôvodu prezerania chaty pre účely jej kúpy, bol u nich z dôvodu, aby zistil, aký stavebný materiál majú, čo ešte budú potrebovať a vtedy s ním bol prítomný aj V. B., pričom takto bol len jedenkrát s obžalovaným v pivnici ich chaty, kde bol práve ten stavebný materiál uskladnený a kde zisťovali, čo a koľko materiálu ešte budú potrebovať. Svedok ďalej vypovedal, že obžalovaný vždy všetko robil tak (podpisy zmlúv), aby pri tom neboli prítomní obaja, t.j. svedok s otcom, ale len otec osamote. V čase skutku svedok zarábala okolo 20.000,- Sk.

V tomto trestnom konaní si poškodený uplatnil škodu vo výške 630,68 € (19.000,- Sk) predstavujúcu sumu, ktorú obžalovanému poskytol, hoci sám uviedol, že táto škoda mu už bola v občianskom súdnom konaní právoplatným rozsudkom priznaná.

Svedkyňa L. B., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný ju informoval o predaji chaty rodiny C.. Keďže v roku 2007 sa jej rodina zaoberala nehnuteľnosťami, obžalovanému odobrila kúpu chaty po tom, čo túto prezrie a po tom, čo bude rozumná kúpna cena. Potom obžalovanému poskytla peniaze na kúpnu cenu v sume 650.000,- Sk v hotovosti, ktoré mala doma. Takúto sumu mala doma z dôvodu šetrenia na údržbu nehnuteľnosti, ktorej bola vlastníkom a ktorá pozostáva zo 42 bytov. Poukázala na svoj príjem z nájmu týchto bytov (mesačne asi 200.000,- Sk, pričom nájom od nájomníkov preberala v hotovosti a pre ilustráciu uviedla, že pre 4-člennú rodinu nájom predstavoval okolo 196,- € a v spomenutom roku 2007 mala väčšinu bytov obsadených). V tejto dobe jej rodina podnikala v stavebnej činnosti. Podozrela, že v tej dobe si aj vzala úver z VÚB vo výške 400.000,- Sk v hotovosti a tieto peniaze mala doma. Rekonštrukciu nehnuteľnosti vykonávali v roku 2008 (a na ňu matka obžalovaného peniaze šetrila). I napriek tomu, že peniaze na kúpnu cenu za chatu poskytla svedkyňa, vlastníkom nehnuteľnosti sa stal obžalovaný preto, že mu svedkyňa dôverovala.

Svedok V. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná tak obžalovaného, ako aj poškodeného P. C. F... Z rozprávania obžalovaného vedel, že chcel kúpiť chatu a túto s ním aj bol pozrieť so záverom, že je na nej potrebná určitá stavebná úprava, pamätal si, že v nej niečo zatekalo asi niekde dole a len si myslel, že sa boli pozrieť aj hore v chate. Boli pri tejto ohliadke chaty prítomní oni dvaja a P. C. st. a aj ml.. Potom s obžalovaným odišli a rozprávali sa o tom, že v chate je potreba urobiť viacero vecí. Potvrdil, že bol s P.Z. C. st., obžalovaným na malej stanici na notárskom úrade, na hlavnom pojednávaní svedok nevedel uviesť z akého dôvodu, len dokazoval, že na úrad išli len obžalovaný s P. C. st., on odišiel. Nevedel sa vyjadriť k tomu, o čom sa obžalovaný s P. C. počas cesty vozidlom na úrad rozprávali. Sedel vo vozidle vzadu, pán Chrapan vpredu vedľa obžalovaného (vodiča). Na hlavnom pojednávaní dokazoval, že deň predtým videl, ako matka obžalovaného tomuto dávala v igelitke peniaze. Vedel to preto, že jeho matka to tak obžalovanému povedala, že mu dáva peniaze. Svedok poprel, že by bol videl, ako obžalovaný peniaze - kúpnu cenu za chatu dáva P. C. st.. Pokiaľ to takto tvrdí obžalovaný, svedok uviedol, že si nepamätá, že by bol pri odovzdávaní peňazí prítomný a že by si tieto bol P. C. st. počas jeho prítomnosti, prepočítaval. Potvrdil, že obžalovaný v roku 2007 sa venoval stavebnej činnosti.

Svedok v rokoch 2007-2008 a možno aj v roku 2009 pracoval u matky obžalovaného. Svedok ďalej uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Po tom, čo na požiadanie predsedu senátu obžalovaný aj poškodený P. C. F. opustili pojednávaciú miestnosť, svedok vypovedal, že z obžalovaného strach nemá a pokiaľ ide o poškodeného, s týmto sa neskôr po skutku stretol, tento na neho kričal, avšak sa svedkovi nevyhrážal. Skutočnosti, ktoré svedok uviedol pri konfrontácii (čl. 92-93) sú pravdivé čiastočne, potvrdil, že nevidel žiadne peniaze vyplácať obžalovaným P. C. Q.t.. Obžalovaný ho síce nenútil, ako má v tejto trestnej veci vypovedať, na druhej strane mu povedal, že potrebuje potvrdiť, aby ako svedok vypovedal, že videl vyplácanie kúpnej ceny obžalovaným P. C. st.. Na hlavnom pojednávaní svedok ďalej uviedol, že nevie, prečo takto vypovedal (že tieto skutočnosti ohľadom kúpnej ceny obžalovanému potvrdil), rovnako nevedel vysvetliť to, že prečo pri konfrontácii uviedol, že sa obžalovaného bojí a že sa preto bude konfrontovať až na súde.

Svedok D. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným ako aj s poškodeným boli spolužiaci na základnej škole, oboch pozná. Potvrdil, že bol s obžalovaným na pive, kedy, to už uviesť nevedel, ale do krčmy prišiel vtedy aj obžalovaný a prisadol si k nim. Poškodeného P. C. ml. stále volal von, ale svedok nepočul, o čom sa rozprávali, počul len nejaké slová o chate. Svedok dokazoval, že v čase skutku P. C. F. a aj jeho brat hrávali na automatoch. Videl ako brat poškodeného takto prehrával značnú sumu peňazí a videl prehrávať aj poškodeného P. C. ml. a to kade tade po Sekieri v krčmách. Upresnil, že poškodeného takto videl za celý život hrať na automatoch asi 10 krát a pokiaľ vypovedal, že prehral dosť peňazí, mal na mysli to, čo mal poškodený pri sebe, čo mohlo byť 500,-, aj 1.000,- €, pričom svedok nevedel uviesť odkiaľ by tieto peniaze bol poškodený mal, zopakoval však, že videl hrať najmä brata poškodeného.

Svedkyňa M. C., sestra a dcéra poškodených, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že všetko, čo o skutku vie, vie z rozprávania otca P. C. st. a tiež z rozprávania brata P. C. ml.. Dokazovala, že takto z rozprávania mala vedomosť o tom, že obžalovaný oslovil jej brata o pôžičku na stavebný materiál chýbajúci mu vo firme, že mu brat a otec opakovane požičali peniaze, ale k výške pôžičky sa vyjadriť nevedela, že brat požadoval vrátenie peňazí, že obžalovaný jej otca vylákal von z domu za účelom podpisu potrebných listín, ktoré aj jej otec podpísal a tak prišli o dom. Otec jej hovoril, že obžalovaný mu povedal, že ak nepodpíše papiere, že mu požičané peniaze nevráti, že nevedel, čo podpisuje, že obžalovaný tieto papiere držal a tak ich on podpisoval. Ďalej dokazovala, že chatu v minulosti a ani v súčasnosti predat' nechceli a nechcú. Poprela, že by jej brat P. C. ml. bol hrával na automatoch, čo vie preto, že väčšinu času s ním trávieva. Tiež poprela, že by bol mal niekedy tento brat dlhy. Podotkla, že v roku 2007 zdravotný stav jej otca bol lepší, ona v tejto dobe nepracovala, bola doma s otcom. Otec trpel Alzheimerom, v tej dobe sa však ešte voľne pohyboval, nebol v dome držaný, či imobilný a preto bolo možné, že sa sám s obžalovaným stretol.

Svedkyňa I. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného pozná len v súvislosti s predmetnou kúpnu zmluvou ohľadom chaty. Poznala aj poškodeného P. C. Q., lebo tomuto v minulosti (r. 2004/2005) predávala byt. Poškodeného P. C. F. nepozná. Uviedla, že obžalovaného za ňou poslal pán C. Q., že obžalovaný bol u nej asi 3 krát za účelom vypracovania kúpnej zmluvy a dodatkov k nej. Spolu s P.Z. C. st. boli za ňou spoločne len 1 krát a to pri prevzatí prvého dodatku, lebo druhý dodatok si už obžalovaný prevzal sám. Dodatky sa robili z dôvodu prerušenia vkladového konania, pretože došlo k nejakým chybám pri vyhotovení kúpnej zmluvy. Takto chyby kúpnej zmluvy dodatkami odstránila. Podmienky kúpnej zmluvy jej nadiktoval práve obžalovaný, tiež všetky osobné údaje ohľadom účastníkov tejto zmluvy jej priniesol obžalovaný napísané na papieroch. Na hlavnom pojednávaní si nevedela spomenúť, či takto mala k dispozícii aj ich preukazy totožnosti. Za vypracovanie kúpnej zmluvy jej odmenu vyplatil obžalovaný.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí aj svedkovia a to F. A., L. A., P. F., X. A., L. P., P. P., ktorí sa vyjadrovali k tomu, že sú, resp. v čase skutku boli susedmi poškodených, že nemali vedomosť o tom, že by poškodení predmetnú chatu predávali, naopak dokazovali, že po tom, čo predali byt a celá rodina sa do tejto chaty nastahovala, túto renovovali tak z vnútra ako aj zvonka, chceli v nej bývať. Svedkovi X. A. sám pán C. Q. povedal pred 4-5 rokmi, že chatu nechce predat' a svedok P. P. uviedol, že v prípade, že by boli C. chceli chatu predat', bol by mal o túto záujem.

Z výpovede svedka - poškodeného P. C. st. (čl. 83 - 88, zápisnica zo dňa 05. 06. 2008), prečítanej na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku súd zistil, že jeho syn P. C.

ml. sa stretol 06.03.2007 so svojim spolužiakom - obžalovaným a následne prišiel syn za svedkom s požiadavkou, že obžalovaný potrebuje požičať peniaze. Takto v tomto období obžalovanému z peňazí, ktoré mal v hotovosti, ako aj na účte v banke a to postupnými výbermi, požičal celkovo sumu 257.000,- Sk. Mal vedomosť od syna, že obžalovaný tieto peniaze potreboval na vyrovnanie nejakého dlhu v stavebnej firme, kde mu chýbal buď materiál alebo peniaze. Svedok dokazoval, že obžalovaný mal pôžičku vrátiť do 07.03.2008, že syn s obžalovaným aj spísal zmluvu o pôžičke, ale zmluva znela len na sumu 114.000,- Sk. Svedok sa s obžalovaným rozprával len o tom, že obžalovaný ho ubezpečoval, aby sa nebál, že im peniaze vráti. Pokiaľ svedok vypovedal ohľadom chaty, uviedol, že obžalovaný od neho požadoval osobné údaje a tiež aj číslo účtu v banke z dôvodu, že mu chcel peniaze vrátiť a s odôvodnením, že má nejakého dlžníka, ktorý mu má peniaze vyplatiť. Následne svedkovi obžalovaný opakovane telefonoval, že peniaze už vložil na svedkov účet v banke, avšak svedok peniaze neobdržal. Nakoniec obžalovaný svedka zavolať k priehrade a uviedol mu, že mu nemôže peniaze vrátiť, lebo ten dlžník mu ich nechce vyplatiť, tiež mu hovoril, že sa nemá čoho báť, ubezpečoval svedka, že má len podpísať nejaké papiere, ktoré svedok nečítal s tým, že inak mu nemôže peniaze vrátiť. Takto s obžalovaným bol na Mestskom úrade vo Zvolene, aj u notára, kde svedok podpisoval určité listiny, a aj keď svedok sa pred obžalovaným ohradzoval, že nevie, čo podpisuje, neustále ho obžalovaný upokojoval, aby bol bez starostí, že všetko bude dobre. Tieto listiny svedok podpisoval tak, že obžalovaný ich uložil na seba tak, aby na ich obsah nevidel, a aby sa na listinu zmestil len jeho podpis. Uvedené listiny svedok podpísal len z dôvodu, že mu obžalovaný stále opakoval, že ak to nepodpíše, nebude mu môcť vrátiť peniaze. Potom svedok vypovedal, že niekedy v apríli obžalovaný bol po syna P. C. a ml., spolu odišli a keď sa syn vrátil, telefonoval mu obžalovaný s tým, že ich rodinu z chalupy vyhodí, že chalupa je jeho. Vtedy svedok pochopil, aké listiny obžalovanému podpísal. Vypýtal si od syna Jána telefón a obžalovanému vynadal do podvodníkov. Následne s rodinou išli za právnikom, ktorý im spísal žalobu z dôvodu, aby obžalovaný nemohol s nehnuteľnosťami hýbať. Poprel, že by bol od obžalovaného prevzal vrátenie pôžičky, poprel, že by bol od obžalovaného prevzal kúpnu cenu v zmysle kúpnej zmluvy, naopak dokazoval, že nikdy chalupu predať nechcel, nikdy s vedomím nepodpisoval nejaké listiny obsahujúce jeho vôľu o predaji predmetnej chalupy, aj keď nepoprel, že obžalovanému nejaké papiere podpísal, nevedel však, čo podpisoval a podpísal ich len z dôvodu, aby mu obžalovaný peniaze vrátil. V prípravnom konaní si uplatnil škodu vo výške 220.000,- Sk (7.302,66 €) z titulu požičaných finančných prostriedkov obžalovanému. Uvedený svedok však počas súdneho konania zomrel a to dňa 21.01.2014 (úmrtný list čl. 38). Následne na hlavnom pojednávaní boli ohľadom nároku na náhradu škody dotazovaní dediča po neb. poškodenom a to P. C. F., M. C., Q. C. T. G. C., ktorí zotrvali na uplatnenom nároku tak, ako si tento uplatnil ich neb. otec - poškodený P. C. Q...

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom znalcov MUDr. Jany Bahledovej a MUDr. Kvetoslava Moravčíka, znalcov z odboru psychiatria, zo záverov ktorého súd zistil, že u obžalovaného nezistili žiadne známky duševnej choroby v čase spáchania skutku, jeho ovládacie aj rozpoznávanie schopnosti neboli narušené, mohol plne rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť ako aj plne ovládať svoje konanie. V povahových črtách znalci u obžalovaného zistili tendenciu vykresľovať seba v morálne lepšom svetle, impulzivitu, sklony k násilníckemu správaniu, manipuláciám s preferenciou bezstarostného spôsobu života, čo znalci konštatovali ako povahovú úchylku. U obžalovaného nezistili žiadnu závislosť, jeho pobyt z psychiatrického hľadiska vyhodnotili ako nie nebezpečný, preto mu ani nenavrhli ukladať ochranné liečenie. S poukazom však na štruktúru osobnosti obžalovaného, znalci nevyhlúčili páchanie obdobnej trestnej činnosti i v budúcnosti a preto na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred samotným obžalovaným považujú za vhodnejšie realizovať voči nemu prísnejšie represívne opatrenia plynúce zo zákona, ktoré u obžalovaného môžu plniť aj výchovný charakter. Podľa znalcov správanie sa obžalovaného bolo motivované zisťne a koreluje s jeho životnou filozofiou.

V konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok týchto znalcov ohľadom duševného stavu nebohého poškodeného P. C. st. (posudok bol vypracovaný 19.02.2011 a podaný 01. 03. 2011), zo záverov ktorého vyplýva, že osobnosť poškodeného P. C. st. bola jednoduchá, s nižšou úrovňou intelektovomnestických funkcií, sociálne zaostalá, ľahko ovplyvniteľná okolím a s nízkym sebavedomím. Znalci podotkli, že práve takéto jedinci často bývajú zneužívaní a využívaní okolím. Jeho úsudok i kritickosť boli jednoduché a preto znalci konštatovali, že jeho rozpoznávacie zložky správania boli výraznou mierou znížené a preto konanie obžalovaného poškodený P. C. st. nebol schopný vyhodnotiť, ako konanie, ktoré by poškodilo jeho osobu. Ani u tejto osoby znalci nezistili závislosť na alkohole, či iných omamných a psychotropných látkach, konštatovali, že i vzhľadom k vyššie uvedenému, bol svedok schopný plne reprodukovať prežitú

udalosti, jeho výpoveď učenú v čase znaleckého dokazovania možno považovať za dôveryhodnú. Na záver konštatovali, že poškodený netrpel takou duševnou poruchou, či chorobou, ktorá by choromyseľne ovplyvňovala jeho úsudok a kritickosť, chápal zmysel a význam trestného konania.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov a to zápisnice o konfrontácii (čl. 92 - 93), kúpnej zmluvy a jej dodatkov (čl. 214-218), dohody (čl. 219-220), výpisu z E. Č. XXXX (čl. 221-222), výpisu z účtu z banky neb. poškodeného (čl. 223-226), zmluvy o pôžičke (čl. 228), zmluvy o vrátení pôžičky (čl. 229), znaleckým posudkom ohľadom stanovenia všeobecnej hodnoty rekreačnej chaty (čl. 184-213) - v zmysle ktorého všeobecná hodnota nehnuteľností (trhová hodnota) ku dňu podpisu kúpnej zmluvy, t.j. ku dňu 26.03.2007 bola 35.228,- € (1.061.279,- Sk) a ostatného príslušenstva rekreačnej chaty (ploty, studňa, vonkajšie úpravy) k tomuto dňu bola vo výške 7.570,- € (228.054,- Sk), rozsudkov Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C 68/07 (čl. 230-234), sp. zn. 17C/193/10 (čl. 235-237), uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/140/07 (čl. 239-240), sp. zn. 16Co 86/09 (čl. 241-242), uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/68/07 (čl. 243-247), rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/34/2013 o odsúdení svedka V. B. pre prečin krivého obvinenia, krivej výpovede a prísahy podľa § 345 ods. 1, § 346 ods. 1 Tr. zákona, lekárskej správy psychiatricky MUDr. Beáty Gašparovej, o zdravotnom stave neb. poškodeného P. C. st. (čl. 343) zo dňa 06.09.2013, podľa ktorej tento svedok trpel závažnou psychickou poruchou nedovoľujúcou mu pochopiť význam súdneho pojednávania ani schopnosť adekvátne zodpovedať na položené otázky súdom, listinných dôkazov predložených obhajobou obžalovaného a preukazujúcich majetkové, či podnikateľské aktivity zo žalovaného obdobia (čl. 358-368), správami ohľadom osoby obžalovaného a odpisom z registra trestov na obžalovaného (čl. 386) a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v tomto trestnom spise.

Odvolací súd prikázal okresnému súdu venovať pozornosť aj obsahu vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen, OKP, ČVS: ORP-373/OEK-ZV-2007, konkrétne jeho časti po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému. Zo spisového materiálu totiž možno zistiť, že právoplatné uznesenie o vznesení obvinenia je datované dňom 30.09.2010, obžalovaný ho prevzal dňa 06.10.2010, avšak výsluch poškodeného P. C. st. sa uskutočnil ešte dňa 05.06.2008, teda omnoho skôr, než mohol byť obžalovaný, resp. jeho obhajca o tomto úkone riadne upovedomený. Hoci tento poškodený dňa 21.01.2014 zomrel, orgánom činným v trestnom konaní nič nebránilo zopakovať jeho výsluch v rámci kontradiktórnosti konania ešte v čase kým žil (t.j. medzi vznesením obvinenia obžalovanému - 06.10.2010 a úmrtím poškodeného - 21.01.2014), čím by sa zabezpečila zákonnosť takéhoto výsluchu. Z názoru odvolacieho súdu vyplýva, že je diskutabilné, či výpoveď poškodeného, ktorá bola uskutočnená pred vznesením obvinenia, možno vôbec čítať na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku.

Po oboznámení sa s chronológiou úkonov od vznesenia obvinenia a tiež pred ním súd dospel k záveru, že postupom orgánov činných v trestnom konaní po vznesení obvinenia došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu obvineného F. B.. V dôsledku časového postupu pri vykonávaní vyššie uvedených procesných úkonov nemal obvinený reálnu možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu v čase realizácie výsluchu poškodeného P. C. Q.. - dňa 05.06.2008. V čase výsluchu tohto svedka nemal žiadnu vedomosť o jeho vykonaní, pretože o ňom nebol upovedomený, nakoľko nemal ani vedomosť o svojom trestnom stíhaní. Výpoveď svedka-poškodeného je z tohto dôvodu nezákonná a súd preto na ňu nemohol prihliadať. Právo na obhajobu sa totiž vzťahuje na celé konanie a orgány činné v trestnom konaní majú zákonnú povinnosť umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv už v prípravnom konaní.

Po zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu sa tunajší súd zaoberal najmä vyjadrením obhajoby týkajúcim sa posúdenia zákonnosti vznesenia obvinenia v tejto trestnej veci. Obhajca obžalovaného namietal postup prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá v prípravnom konaní vydala dňa 25.06.2010 po preskúmaní vyšetrovacieho spisu záväzný pokyn adresovaný OR PZ Zvolen, ÚJKP na vznesenie obvinenia obžalovanému, na základe ktorého bolo F. B. vyšetrovateľom ÚJKP dňa 30.09.2010 vznesené obvinenie za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktoré obvinený prevzal dňa 06.10.2010. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že dňa 11.10.2010 podal obvinený na poštovú prepravu proti vydanému uzneseniu sťažnosť, o ktorej uznesením zo dňa 14.10.2010 rozhodla rovnaká prokurátorka, ktorá dala vyšetrovateľovi na vznesenie obvinenia záväzný pokyn, pričom túto sťažnosť obvineného zamietla. Takýto postup konajúcej prokurátorky je v rozpore s ustanovením § 190 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, nakoľko o takejto sťažnosti obvineného mal konať a rozhodnúť nadriadený

prokurátor. Uvedený postup prokurátorky je protizákonný a v dôsledku neho boli obvinenému upreté jeho zákonné práva, pričom všetky následne vykonané procesné úkony vykonané po podaní sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia sú nezákonné, pretože o podanej sťažnosti do dnešného dňa nebolo náležite rozhodnuté v súlade s ustanoveniami Tr. poriadku. Vzhľadom k tomuto neodstrániteľnému nedostatku žiadala obhajoba, aby bolo od podanej obžaloby ustúpené v zmysle § 285 písm. g/ Tr. poriadku, keďže nebol dodržaný riadny procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, prípadne aby s poukazom na porušenie zásady zákonnosti bol obžalovaný podľa § 285 písm. a/ spod obžaloby oslobodený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zrušení skoršieho rozsudku odvolacím súdom, tunajší súd nanovo hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom najmä s poukazom na nové tvrdenia obhajoby týkajúce sa nezákonnosti vznesenia obvinenia v tejto trestnej veci dospel súd k záveru, že nie je možné jednoznačne ustáliť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto je nutné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, sa dopustí páchatel', ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Za to ho možno potrestať odňatím slobody až na dva roky. Podľa odseku 3 písm. a/ citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Uvedením do omylu treba rozumieť konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. Uviesť iného do omylu pritom možno konaním, opomenutím konania ale aj tzv. konkludentným konaním. Môže ísť o konanie za použitia ľsti, ale rovnako môže ísť aj iba o poskytnutie nepravdivej informácie.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynuli skutočnosti preukazujúce vyššie uvedené námietky obhajoby. Pri takto vykonanom dokazovaní súd zistil, že celé konanie prebehlo na podklade obžaloby, ktorá bola podaná v rozpore s § 234 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko toto ustanovenie ukladá prokurátorovi pred podaním obžaloby preskúmať, či výsledky vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd a či v prípravnom konaní boli dôkazy potrebné pre meritórne rozhodnutie obstarané v súlade so zákonom. V zhode s námietkami obhajoby musí súd konštatovať, že z dôvodu porušenia postupu predpokladaného v § 190 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku došlo k porušeniu základnej zásady trestného konania vyjadrenej v § 2 ods. 1 Tr. poriadku, z ktorej vyplýva, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje Tr. poriadok.

Súd teda vyhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a po takýchto úvahách dospel k záveru, že s poukazom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, došlo v prejednávanej veci k nezákonnému postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktorý nemožno konvalidovať či odstrániť inak, než oslobodením obžalovaného spod obžaloby.

Podľa § 285 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd na tomto mieste uvádza, že akékoľvek prekročenie alebo porušenie zákonných pravidiel vymedzených v Trestnom poriadku má za následok nezákonnosť všetkých výsledkov dokazovania plynúcich z tohto porušenia. Jedná sa o klasický prípad uplatnenia tzv. „teórie ovocia z otráveného stromu“, podľa ktorej akýkoľvek dôkaz, hoci bol sám o sebe vykonaný zákonne, avšak bol objavený alebo zadovážený na základe iného dôkazu vykonaného nezákonne, je v konečnom dôsledku rovnako nezákonný - inak povedané, ak je nakazený strom, nemôže byť zdravé ani ovocie z neho pochádzajúce. Vychádzajúc z tejto teórie potom nelegálnosť dôkazu, ktorý spočíva v porušení základných práv, vedie k jeho neplatnosti a súd je povinný považovať ho za neexistujúci.

V danom prípade možno za takýto neexistujúci dôkaz považovať práve uznesenie o vznesení obvinenia F. B.. Záruky zákonnosti trestného stíhania sa totiž týkajú všetkých štádií trestného konania od vznesenia obvinenia až po vyhlásenie konečného rozhodnutia. Na podklade nezákonne vydaného uznesenia o vznesení obvinenia nemohlo zákonne prebehnúť trestné konanie voči obžalovanému, pretože od

vydania tohto uznesenia sa de facto odvíjajú všetky následné procesné úkony smerujúce k objasneniu trestnej činnosti a odhaleniu jej páchatela.

Nakoľko trestné stíhanie obžalovaného je kvôli neodstrániteľnej vade v podobe nezákonného vznesenia obvinenia od samého začiatku nezákonné, vykonané procesné úkony sú neúčinné, postup orgánov činných v trestnom konaní je rovnako nezákonný, je potrebné v dôsledku toho i následné stíhanie obžalovaného F. B. vnímať ako nezákonné a ako také neexistujúce.

Súd na základe vyššie uvedeného preto obžalovaného spod obžaloby prokurátora postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa tohto ustanovenia zákona postupoval súd preto, lebo na základe nezákonne vedeného trestného stíhania nemohli byť ani preukázané žiadne skutočnosti odôvodňujúce záver, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému v prípravnom konaní obvinenie, sa skutočne stal. Použitie oslobodzujúceho dôvodu podľa písm. a/ je pritom systematicky nadradené všetkým ostatným dôvodom oslobodenia spod obžaloby a je pre obžalovaného najpriaznivejšie.

Poškodení si riadne a včas uplatnili svoje nároky na náhradu škody titulom podvodne vylákaných peňazí zo strany obžalovaného v celkovej výške 29.509,39 €. Keďže však súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, s poukazom na ustanovenie § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázal poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2),
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.